

дрехы? ето свѣтло облѣчени-тѣ и онѣзи които пируватъ въ царскы-тѣ палати сѣ.

26 Но какво излѣзохте да видите? пророкъ ли? Ей, казувамъ ви, и повече отъ пророкъ.

27 Тойзи е за когото е писано, „Ето азъ проваждамъ вѣстителя моего прѣдъ лице-то ти, който ще устрои пѣть-тѣ ти прѣдъ тебе.“ Защото ви казувамъ, че между родены-тѣ отъ жены никой пророкъ не е по голѣмъ отъ Іоанна Кръстителя; но най малкы-тѣ въ царство-то Божіе по голѣмъ е отъ него. И вѣщый народъ като чухъ, и мытари-тѣ, оправдахъ Бога, като ся ^акръстихъ съ крещеніе-то Іоанново. А Фарисей-тѣ и законници-тѣ отхвърлихъ за себе си ^аволихъ-тѣ Божіихъ, понеже ся не кръстихъ отъ него.

31 И рече Господь: А ^ана какво да уподобѣхъ человекы-тѣ на тойзи родъ? и на какво сѣ подобни? Подобни сѣ на дѣна, които сѣдятъ по пазарь-тѣ, и выкатъ едно на друго и казуватъ си: Свирихмы ви и не играхте, жално ви пѣхмы и не плакахте; Защото ^одойде Іоаннъ Кръститель, нито хлѣбъ ядѣ, нито вино пиѣ, и казувате: Бѣсъ има Дойде Сынъ чловѣческій, ядѣ и пиѣ, и казувате: Ето чловѣкъ ядливъ и виноиѣца, пріятель на мытари-тѣ и на грѣшници-тѣ. И ^аоправдава ся мудрость-та отъ вѣщы-тѣ си чада.

36 И ^амоляше го единъ отъ Фарисей-тѣ да яде съ него, и той влѣзе въ-домъ-тѣ Фарисеевъ, и сѣднъ на трѣпезъ-тѣ. И ето жена ^{нѣ}коя отъ градъ-тѣ, която бѣше грѣшница, като разбра че сѣди на трѣпезъ въ домъ-тѣ Фарисеевъ, донесе алавастръ съ миро, И като застанъ при нозѣ-тѣ му отзадъ и плачеше, начна да облива нозѣ-тѣ му съє съззы и отрываше ^а съ космы-тѣ на главъ-тѣ си, и цѣлуваше нозѣ-тѣ му, и мажеє ^а съ мирото.

39. А Фарисей-тѣ който го бѣ призвалъ като видѣ, рече въ себе си и думаше: ^сТойзи ако бѣше пророкъ, чѣше да знае коя и каква е жена-та, която ся допира до него, че е грѣшница.

40 И отговори Іисусъ и рече му: Симоне, имамъ нѣщо да ти режъ: а той казува:

41 Учителю, речі: Нѣкой си заимодавецъ имаше двама длѣжници; единъ - тѣ бѣ длѣженъ петстотинъ динариі а другый-тѣ петдесетъ. И понеже нѣмалъ да му платятъ, прости имъ ^а и на двама-та. И тѣй, кажи ми, кой отъ тѣхъ ще го възлюби

43 повече? Отговори Симонъ и рече: Мыслѣхъ че ^{онзи} комуто е оставилъ повече-то. А той му рече: Право си отеждилъ. И като ся обрнѣхъ къдѣ жеижъ-тѣ, рече на Симона: Видишь ли тѣзи женѣ? Влѣзохъ

въ къщъ-тѣ ти, ^а ты водѣ за нозѣ-тѣ ми не даде; а тя съє съззы облѣ нозѣ-тѣ ми, и съ космы-тѣ на главъ-тѣ си ^а отры.

45 Ты цѣлованіе ми не даде; а тя, отъ какъ съє влѣзла, не е прѣстанѣла отъ да цѣлува нозѣ-тѣ ми. Ты ^а съ масло главъ-тѣ ми не помаза; а тя съ миро помаза нозѣ-тѣ

47 ми. ^а За това ти казувамъ, прощаватъ ѣ ся много-то неини грѣхове; защото много възлюби; а комуто ся малко прощава, малко любви. И рече ѣ: ^аПрощаватъ ^{ти}

49 ся грѣхове-тѣ ти. И тѣзи които сѣдѣхъ съ него наедно на трѣпезъ-тѣ начнѣхъ да си говорятъ по между си: ^аКой е тойзи който и грѣхове прощава? И рече на женъ-тѣ: ^аВѣра-та твоя тя спасе; иди си съ миромъ.

ГЛАВА 8.

1 И слѣдъ това ходѣше отъ градъ на градъ и отъ село на село, да проповѣдува и да благовѣстуваша царство-то Божіе; и дванадесетъ-тѣ ^аученици бѣхъ съ него, И ^ажены нѣкои, които бѣхъ исѣфлены отъ злы духова и болести, Марія нарицаема-та Магдалина, ^аизъ коѣкто бѣхъ излѣзли седмъ

3 бѣса, И Іоанна жена-та на Хузъ, настояникъ-тѣ Иродовъ, и Сусанна, и други много, които му слугувахъ отъ свой-тѣ си имотъ.

4 И ^апонеже ся стичаше народъ много, и идѣхъ при него отъ всякой градъ, рече съ притчъ: Излѣзе сѣятель-тѣ да сѣ сѣме-то си; и когато сѣяше, едно паднѣ край пѣть-тѣ, и затѣпка ся, и птицы-тѣ

6 небесны го озобохъ. А друго паднѣ на камыкъ, и като изникнѣ, изсѣхнѣ, защото нѣмаше влага. Друго паднѣ въ срѣдъ терніе-тѣ, и като порастохъ терніе-тѣ заглумихъ го. А друго паднѣ на добръ-тѣ земли, и като израсте, стори плодъ стократенъ. Това като говорѣше: възгласи: Който има уши да слуша, нека слуша.

9 А ^апытахъ го ученици-тѣ му и казувахъ:

10 Що значи тая притча? А той рече: Вамъ е дадено да познаете тайны-тѣ на царство-то Божіе; а на други-тѣ ся ^апроповѣдува съ притчы, щото гледающе ^а да не видятъ и слушающе да не разумѣ-

11 ватъ. ^аИ ты е притча-та. Съме-то е слово-то Божіе: А ^апосѣяно-то край пѣть-тѣ сѣ които слушатъ; слѣдъ това идуща диволь-тѣ, и отнема слово-то отъ сѣрдце-то имъ, да не бы да повѣрватъ и ся спастъ.

13 А което на камыкъ-тѣ, сѣ онѣзи, които кога чуѣтъ, съ радостъ прииматъ слово-то; и тѣ корень нѣматъ; които за

к Мат. 3; 1.

л Мат. 3; 6. Гл. 3; 12.

м Дѣян. 20; 27.

н Мат. 11; 16.

о Мат. 3; 4. Мар. 1; 6. Гл. 1; 15.

п Мат. 11; 19.

р Мат. 26; 6. Мар. 14; 3. Іоан. 11; 2.

с Гл. 15; 2.

т Псал. 23; 5.

у 1 Тим. 1; 14.

ф Мат. 9; 2. Мар. 2; 5.

х Мат. 9; 3. Мар. 2; 7.

ц Мат. 9; 22. Мар. 5; 34. 10; 52. Гл. 8; 48. 15; 42.

а Мат. 27; 55. 56.

б Мар. 16; 9.

в Мат. 13; 2. Мар. 4; 1.

г Мар. 13; 10. Мар. 4; 10.

д Иса. 6; 9. Мар. 4; 12.

е Мат. 13; 18. Мар. 4; 14.